

Til hr. Ole M. Nielsen: Jeg må bede hr. Ole M. Nielsen om at lytte efter, når jeg svarer på spørgsmålene, for nu har jeg to gange sagt, hvordan de nye regler er ifølge den nye fødevarerlov. De er præcis, som jeg har sagt: det er gentagne tilfælde, det er politianmeldelser osv.

Det er i de tilfælde, hvor der er tale om grove overtrædelser, man vil bruge offentliggørelsesinstrumentet, og som jeg har sagt til hr. Jens Kirk og nu også siger til hr. Ole M. Nielsen, betyder det for mælkeproducenterne, at de automatisk bliver politianmeldt.

Man kan sige, at de får en temmelig skrap behandling, og om der er nogen som helst mulighed for at få nogle nuancer i behandlingen, kan jeg overhovedet ikke vurdere, for jeg er slet ikke til sinds at gå ind i en teknisk diskussion om det på nuværende tidspunkt. Men jeg mener ikke, vi kan holde hånden over landmænd, der putter medicin i deres mælk. Det kan vi ikke, de skal behandles akkurat lige så skrap som alle andre, der ikke overholder reglerne, og det princip synes jeg skal være et bærende element i al lovgivning her i Folketinget. Alle skal behandles ens.

Hvis der er tale om, at vi på nogen som helst måde kan lave nogle dispensationer, eller hvad ved jeg, der gør, at man ikke lader dem, der overtræder reglerne, slippe, men lader folk, der fjumrer rundt i det, uden at det er til fare for forbrugerne, slippe – jamen så for min skyld gerne. Det har jeg ingen problemer med, men jeg tror bare, det bliver meget, meget vanskeligt.

Jeg synes, det er uærligt at have en lang debat, en lang diskussion om, hvilke celletal der skal være tilladt, eller hvad ved jeg. Det drejer sig om, hvorvidt man vil behandle folk ens eller ikke vil behandle folk ens, og efter min mening gør vi ikke forbrugerne nogen særlig stor tjeneste, hvis vi nu begynder at diskutere, om en hel gruppe skal totalt friholdes, fordi det i sidste ende er noget, der kommer forbrugerne og vel også alle de producenter, som overholder reglerne i det daglige arbejde, til gode.

Christian H. Hansen (DF):

Et flertal i Folketinget har bakket op om fødevarerloven, som bl.a. medfører, at der efter den 1. januar år 2000 kommer nogle mere ensartede regler for offentliggørelse, som er med til at sikre en høj grad af offentlighed og fuld retssikkerhed i alle landets regioner. Det er intentionerne bag den nye fødevarerlov. Dansk Folkeparti var også med i det flertal.

Den debat, vi har i dag, havde vi også i forbindelse med behandlingen af fødevarerloven, og da sagde Dansk Folkeparti: Lad os nu se loven bragt i anvendelse først, inden vi går ind og ændrer noget. Jeg vil sidestille det med, at for ikke ret lang tid siden fremsatte Dansk Folkeparti et beslutningsforslag om et fødevarerløskort, og gøre opmærksom på, at dengang sagde alle: Lad os nu se fødevarerlovgivningen taget i anvendelse først, inden vi eventuelt kan gå ind for det. Det må være det samme princip, vi skal køre efter i dag, også de partier, der ikke står bag det forslag til vedtagelse, vi er med på.

Den sidste og meget omdiskuterede offentliggørelsesliste så vi sidst i marts, og det fremgik bl.a. af den, at nogle af virksomhederne siden juni 1998 havde fået påbud, forbud eller bøder. Det, vi i den forbindelse kan diskutere, er, om man burde se på muligheden for at finde en metode, som vil medføre en hurtigere offentliggørelse, og vi kan også tage op til diskussion, hvor hurtigt fælden skal klappe.

Konklusionen af den debat, vi har haft op til i dag og også i dag, har vel egentlig altid været, at ingen skal hænges ud, uden der er en grund til det. For mig at se er alt omkring fødevarerloven som et ægteskab: først skal man tage en beslutning om at blive gift, og derefter kan man bruge lidt tid på at se, hvad der kan gøres bedre. Hvad skal vi have gennemdrøftet? Hvad skal vi se på? Hvad kan vi leve med hver især, og hvad kan vi ikke leve med? Sådant er det også med anvendelsen af offentliggørelse. Lad os evaluere det hen ad vejen, inden vi farer ud med bål og brand og kalder det »nytteløs forbrugerinformation«.

Den nye fødevarerlov, som først træder i kraft ved årsskiftet, har klart præciseret, at reglerne om offentliggørelse af kontrolresultater bør administreres således, at offentliggørelse med navns nævnelse kun omfatter virksomheder, som modtager påbud om omsætningsbegrænsende foranstaltninger, accepterer et bødeforelæg eller modtager dom for overtrædelse af fødevarerloven. Efter Dansk Folkepartis opfattelse er offentliggørelse af kontrolresultater kommet med på baggrund af generel frustration over mange eksempler på, at der i fødevarerproduktionen er sprunget over, hvor gærdet er lavest. Mange virksomheder har ikke ladet sig afskrække af ofte at få en minimal bøde, og det har været til stor skade for det meget store fler-